

דבר המערכת

אתם נצבים היום...

פתח לנו שער בעת נעילת שער.. את התפילה הזאת אומרים בתפילה כבר אחר כל ימי הדין, היינו אחרי שעוברים את ימי ר"ה עש"ת יום הקדוש, ואז יהודי תופס את עצמו ברגע האחרון, עת נפתחים שערי שמים, ובמוחו אץ רץ המחשבה.. אוי ספספסתי.. במחשבה וברצון היה אצלי לנצל היטיב את הימים הקדושים האלו ימי התשובה, בו יש לי הזדמנות חדשה להיות בריה חדשה, הרי ביום הדין עושים סיכום חשבונות האדם על כל הנה שעברה, כמו שאומרים בתפילת בראש השנה יכתובו מי בחיים, מי ינוח, ומי ירום, וכו' ואמנם בשנה שעברה לא השכלתי לקחת את עצמי בידים, אבל הרי החלטתי בעצמי בשנה החדשה, בשנת תשע"ג, להתחיל את הכל ברגל ימין, להתפלל בכוונה, לשפוך את לבבי בתפילות ותחנונים לבוכ"ע שזכה להיות קרוב אליו, לעשות ברכה בכוונה, לא להתבטל לסתם אלא לנצל כל זמן מיותר ללימוד תורה וחסידות, לנצל את ימי עש"ת לעשות צדקה וחסד וכך גם יעשה עימי הקב"ה, ובפרט להגיע ליום הקדוש בהכנה כדבעי, שכל התפילות והבקשות יהיו מתן לב שבור מתוך ידיעת המצב, וכך ע"י לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבוז, ודיבורי ותפילותי יתקבלו בהיכלות הגבוהות ברחמים וברצון, והנה כבר צועקים פתח לנו שער בעת נעילת שער... אוי ווי כל הצינונות המחשבות כלא היו מחמת הטרודות והיצר אשר מטמטם אותי השכם וערב בכל מיני שטויות ואפילו שהם לא עבירות, אבל העיקר שאשכח מהקבלות הטובות, לבל אתאמץ בימים האלו בחיפוש אחר קירבת ה'.

ואז בבכיות מנסים לתפוס את הרגעים האחרונים של ימי התשובה, לפני שסוגרים שערי שמים, לפני שנכנסים לימי ההכנות לחג הסוכות... ומנסים בכל זאת להיתפס על העגלה הדוהרת ובורחת שעוד אוכל להרגיש גם על עצמי במוצאי יום הקדוש המשמעות האמיתית של חטאתינו הוא ימחול, שובו לכם לאהליכם ובראשיכם אלוקיכם... בוודאי הקב"ה האב הרחמן יקבל את בכיותינו שתשים דמעותינו בנאדר להיות... אבל אחד כזה שמחכה הוא לרגע האחרון ע"מ לתפוס טרמפ על העגלה, גם אם יגיע הוא ליעד ביחד עם כל אלו שנוסעים אם במחלקה ראשונה או במחלקה השנייה.. אבל אינו דומה הדרך הארוכה שנוסע האדם במשך השנה אם יושב הוא על המדרגות או נתפס על איזה ברזל בעמידה... מאשר האדם שהתכונן היטב למסע והזמין מקום מסודר ואז הדרך ליעד עובר בלי מאבקים וצער..

אתם נצבים היום... עומדים אנו כבר ימים ספורים לפני ההכרזה הנה יום הדין.. עדיין נשארו מקומות במחלקה ראשונה לכל מי שעיניו בראשו, להתחיל את השנה החדשה ברגל ימין, לא להיסחף בנסיגות היצר לטמטם את מוחינו ולשכוח את מעמדינו, ובניצול כל רגע ורגע מהימים הקדושים הן ימי ר"ה ועש"ת ואז נגיע ליום הקדוש מוכנים לכפר על העבר, כי ביום הזה יכפר עליכם.. ולצאת לדרך החדשה לשנה החדשה מלאים בתורה ובמצוות, ולהגיע לחג הסוכות ליכנס לתוך כנפי השכינה עטופים ומוקפים במצוות מחיל אל חיל בשמחת בית השואבה ולשמוח בשמחת התורה מתוך דביקות והתקרבות אמיתית לתורתנו ויוצרינו.

ברכת שלמה טבא, פנחס בנימין בן אנה לאה

אגרא דכלה

הקטעים [בסוגריים מרובעים] הינו הוספות מרבינו בענין זה, ממקומות אחרים:

אתם נצבים היום כולכם לפני ד' אלוקים וכו' מחוטב עציץ עד שואב מימין לעברך בברית וכו' למען הקים אותך היום לו לעם והוא יהיה לך וכו'. מה שיש לדקדק במקראי קודש הללו הוא, א' אומרו אתם נצבים וכו', דנראה שהדבר בבחירתם שמעצמם בבחירתם התיצבו, ומסיים לעברך בברית, ואי בבחירתם התיצבו היה לו לומר לעבור בברית, ומאומרו לעברך דנראה שהש"ת הוא המעביד והוא המצב אותם לזה והוא ליה להתחיל התיצבו נא לפני ד' אלוקים וכו' לעברך, ב' אומרו היום, ומי לא ידע כי היום הוא המעשה, ג' אומרו מחוטב עציץ עד וכו', הדמנהה היא במקראי קודש בלשון כזה בצירוי הדבר היותר גדול והדבר היותר קטן, אמר מתחילה הקצה האחד במ"ם הפעולה והקצה השני בתיבת עד, וכאן אילו היה אומר מראשיכם עד שואב מימין היה צודק, אבל באומרו מחטב עציץ עד שואב מימין ששיניהם פחותי ערך קשה הדבר מאד, אפילו אם יאמר האומר שקאי רק על וגרך אשר וכו' ג' קשה הדבר דמהיכי תיתן לו לומר דחוטב עצים היה במעלה גדולה מהגרים והשואב מים הוא במעלה פחותה, ד' אומרו למען הקים אותך היום לו לעם, וכי רק להיום הזה הקים הש"ת את ישראל הלא לעולמי עד הם לו לעם, ה' אומרו והוא יהיה לך לאלקים, דמשמע לעתיד לא היום בלבד וא"כ לא הוי סיפא דומיא דרישא, ו' יש לדקדק כיון דפרט בדרגין בפרטות ראשיכם שבטיכם וכו' אין מן הצורך לומר בהתחלת דבריו תיבת כלכם:

והנראה דהנה ישראל היו אז במעלה גדולה לאין ערך בתוקף האהבה להש"ת אהבה עזה עד שכל מיני תענוגי עוה"ז היו בטלים אצלם לגודל אהבת הש"ת, והנה תכלית האדם בעוה"ז לעבוד את הש"ת בכל תנועותיו אפילו באכילתו ושתיתו ודבורו הכל יהיה צורך גבוה, והאוהב את הש"ת באמת אין לו תענוג מתענוגי עוה"ז מאכילה ושתיה ואשה ובנים רק להיות שהוא דבר נרצה לעבודת הש"ת לגרום בזה יחודין עילאין, והנה אדם כזה אין לו שום תנועה בשום אבר רק לצורך הש"ת, משא"כ איש הקשור בחבלי עבותות אהבת עוה"ז א"כ כשמתענג באיזה תנועה אבר בצרכי עוה"ז זה אינו לפני ד' ולצורך עבודתו רק לצורך האדם המתענג בעצמו, והנה אהבה כזו לא יזכה לה האדם רק אחר יגיעות רבות ובזיון החומר הגס עד אשר תאיר בו אור הנערב למעלה למשכיל ויתלהב בלבו בחשק רב ונמרץ לעבודתו ויתבטלו בעיניו תענוגי הזמן וחמודי העולם הזה הכלים כרגע:

והנה בכאן היה מן הצורך להביא כל ישראל בברית, ובכדי שלא יהיה עליהם למשא הטעמים הש"ת ממתיקות עבודתו למען יראו ויבינו כי

כוונת הש"י לטוב להם ביתר שאת ומעלה נפלאה על כן הוא מרחק ומזרזם לבלתי נגוע בקצה משענת הקנה רצוף תענוגי עוה"ז ויהיה דבר נקלה בעיניהם לקבל עליהם אלות הברית כיון שהוא לטובתם הרב לשבוע בצמצוחות נפשם, והנה זאת המעלה לא נשאר להם לעולם רק בזמן קבלת הברית, ואח"כ כל אחד מחויב לעבוד עבודה שלימה לד' לשבור החומר עד אשר יבא למעלה הנפלאה הלז, והדבר הוא רק למשל האב מראה לבנו כשיעשה רצונו וילמוד החכמה אזי יעשה לו בגדים וישאו אשה יפ"ת, ואח"כ מעלים ומכסה ממנו עיני החמודות הללו עד אשר ישתדל לבא למעלה שצוה אביו אז יתן לו האב בפועל ממש הדבר הנחמד שהראה לו מאז למראה עיניו בלבד:

ומעתה נבא להתכת הפסוק, להיות שהטעמן הש"י אז מטעם מתיקות אור הנערב, אז היה בטול אצלם כל תענוגי עוה"ז לנגד תענוג עבודתו, ואם כן היה אז כל תנועותיהם אפילו בעיני עוה"ז רק לצורך גבוה דהיינו אכילה ושתיה ומשגל ודיבור והילוך ומשא ומתן הכל לעבוד עבודתו ית' לברר ניצוצין ולבער הקוצים מן הכרם כנודע, ולגרום יחודין בעולמות עליונים, והיה אדונינו משה יודע שלא תשאר זו המעלה לעולמי עד כי לא הגיעו למדרגה זו ע"י פועל עבודתם רק במתנה מהש"י לפי שעה הראות להם המתיקות ואח"כ יודרו לבא למדרגה כזו, וז"ש אתם נצבים היום (דייקא, כי לא תתמוד המעלה הזאת), כלכם (ר"ל כל חלקי גופיכם וכל תנועות איבריכם בלי שום שיוור לתענוג עצמיכם בעולם הזה) לפני י"י אלוקים, (לפני יתפרש כמו וכשר הדבר לפני המלך [אסתר ח ה], ר"ל ראוי והגון הדבר הזה לכבוד המלך, כן בכאן לפני אפילו בכל תנועות תענוגי עוה"ז, הוא ג"כ רק מטעמים לפני המלך והבן) ופרט ראשיכם וכו' מחוטב עציץ עד שואב מימין (ר"ל הנה יש לכולכם בפתאום המעלה הנפלאה הזאת הן חוטב עציץ היינו אותם שהם במעלה גדולה מאד ומקדם להיות ממחצדי חקלא לבער הקוצים מן הכרם, הן השואב מימין, מים נקראים התענוגים כנודע כי המים מצמיחים כל מיני תענוג, ור"ל הנה תראו שבפתאום נתהווה לכולכם המעלה הנפלאה חשק עבודת י"י ית' באהבה, הן אותם שכבר היה להם מעלה גדולה הן אותם שהיו משוקעים בתענוגים ולא השתדלו לבא למעלה הנפלאה הלז, ומהיכן נתהווה זה, על כרחך הוא כי יד י"י עשתה זאת להטעימכם מטעם זוהר מתיקות טובה, כדי לעברך בברית וכו' ולא יהיה עליך כמשא. וזהו למען הקים אותך היום וכו', היום דייקא שהשעה צריכה לך, והוא יהיה לך לאלקים לעולמי עד, כאשר תשתדל לבא לזאת המדרגה, תטעום תמיד מטעם העליון עריבות נעימות ידידות היוצר, והבן מאד וינעם לך:

[עיין בני יששכר מאמרי חודש סיון מאמר ב - ימי הגבלה ואני בעניי אען ואומר, ידוע השתוקקות המלאכים אל

